

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/281/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216206903
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2216206903.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudkýň: JUDr. Eva Barcajová a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci žalobkyne: F. L., nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/XX, S., zastúpená advokátkou: JUDr. Eva Mészárosová, AK so sídlom Alžbetínske námestie 1203, Dunajská Streda, proti žalovanému: Dražobná EPPA, s.r.o., IČO: 45 296 456, so sídlom Legionárska 5265, Malacky, zastúpený splnomocnencom: L.I.B. legal s.r.o., IČO: 47 237 546, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, o upustenie od dražby, o odvolaní žalovaného proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č. k. 16C/177/2016-61 zo dňa 24. mája 2016, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v výroku II. m e n í tak, žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

II. Žalovaný má voči žalobkyni n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom označeným v záhlaví výrokom I. žalobu, aby žalovaný upustil od dobrovoľnej dražby v zmysle úverovej zmluvy č. 04/12 a zmluvy o záložnom práve č. 04/12 zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil vo výroku I. použitím ust. § 19 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov, § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v napadnutom výroku II. o náhrade trov konania použitím ust. § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo veci samej tým, že dražobník ako len „technický vykonávateľ dražby“ nie je v právnom vzťahu so záložcom (vlastníkom predmetu dražby) alebo dlžníkom, ale s navrhovateľom dražby - záložným veriteľom. V prerokúvanej veci teda žalovaný ako dražobník nie je v právnom vzťahu so žalobkyňou, keďže nekoná na základe zmluvy (alebo iného úkonu) uzavretej s ňou, ale na základe zmluvy uzavretej s navrhovateľom dražby - spoločnosťou Prima Credit, s.r.o.. Už to samo osebe podľa názoru súdu prvej inštancie vylučuje aktívnu legitímáciu majiteľa predmetu dražby voči dražobníkovi domáhať sa zdržania, resp. upustenia od dražby na základe právneho vzťahu. K oprávneniam dražobníka totiž nepatrí samostatne rozhodovať o tom, či je dražba ako forma výkonu záložného práva prípustná alebo nie, ale konať na základe zmluvy o vykonaní dražby v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z., ktorú uzatvoril s navrhovateľom dražby. Súd nemôže len na základe § 19 ods. 1 písm. h) zák. č. 527/2002 Z. z. zakázať dražobníkovi nakladať s predmetom dražby, ale môže tak urobiť len na základe iného (osobitného) oprávnenia, a až takýto zákaz vyvolá povinnosť dražobníka podľa cit. ustanovenia o dražby upustiť. Z ustanovení zákona č. 527/2002 Z. z. nevyplýva, že by žalovaný bol povinný upustiť od dražby len na základe rýdzej pochybnosti žalobkyne o platnosti úverovej alebo záložnej zmluvy, prípadne len na základe toho, že prebieha súdne konanie o určení ich neplatnosti.

Žalovaný teda v danom čase nebol podľa § 19 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. povinný od dražby upustiť a žalobkyňa nemala právo žalovať ho o splnenie takejto povinnosti. Výkon samotného záložného práva môže byť za istých okolností v rozpore s dobrými mravmi, avšak vykonávateľom tohto práva je v zmysle už citovaných ustanovení záložný veriteľ. Len voči nemu by sa teda žalobkyňa prípadne mohla domáhať zdržania sa výkonu záložného práva. Žalobkyňa ako záložca a vlastník predmetu dražby by tak mohla urobiť voči spoločnosti Prima Credit, s.r.o. ako navrhovateľovi dražby a záložnému veriteľovi. Žalobkyňa počas konania viackrát poukazovala na to, že dôvodom, o ktorý svoju žalobu opiera, je prebiehajúce konanie sp. zn. 6 C 285/2015 a že zastavenie dražby je potrebné, kým sa v tomto konaní nevyrieši otázka platnosti či neplatnosti úverovej a záložnej zmluvy. Žalobkyňa sa v tomto smere podľa názoru súdu prvej inštancie celkom zjavne snaží obísť neúspech jej predbežného opatrenia voči spoločnosti Prima Credit, s.r.o. v konaní sp. zn. 6 C 285/2015, čo je však neprípustné.

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil tým, že plne úspešnému žalovanému by síce patrila náhrada trov, avšak dospel k záveru, že proti takémuto priznaniu hovoria dôvody hodné osobitného zreteľa. Zo zisteného skutkového stavu je totiž zrejmé, že žalovaný ako dražobník bol v čase uzatvárania úverovej zmluvy a záložnej zmluvy č. 04/12 personálne prepojený (cez osobu konateľa) a taktó personálne prepojený zostal až do roku 2013. Žalobkyňa pritom už v roku 2012 začala konanie na Okresnom súde Malacky týkajúce sa tej istej zmluvy. Žalovaný ako dražobník teda už v čase, kedy začal na základe zmluvy organizovať dražbu pre spoločnosť Prima Credit, s.r.o. vedel, že platnosť záložnej zmluvy, ktorá je základom tejto dražby, je sporná. Na základe toho mohol a mal pri konaní s odbornou starostlivosťou (§ 33 zákona č. 527/2002 Z. z.) odoprieť vykonať dražbu na základe žiadosti spoločnosti Prima Credit, s.r.o.. Zo žiadneho ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. totiž nevyplýva, že by dražobník bol povinný uzavrieť zmluvu o vykonaní dražby s každým, kto sa naňho obráti. Naopak, dražobník môže odmietnuť jej uzavretie, ak môže a má zistiť, že daný výkon záložného práva je sporný alebo je opodstatnene sporná platnosť úverovej zmluvy alebo záložnej zmluvy. V prerokúvanej veci žalovaný vzhľadom na personálne prepojenie so spoločnosťou Prima Credit, s.r.o. v čase podpisu oboch zmlúv musel a mal vedieť o tom, že ich platnosť je sporná a že je teda sporný aj samotný výkon záložného práva na ich základe. Podľa názoru súdu prvej inštancie by teda odporovalo zásadám slušnosti, ak by žalovaná mala následne znášať náklady svojich (hoci vo výsledku neúspešných) pokusov o obranu proti tomuto výkonu vzniknutých tým, ktorí sa o vzniknutú situáciu sami pričínili a mohli jej ľahko zabrániť. Preto bolo o trovách rozhodnuté tak, že žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie výlučne iba vo výroku II. o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie prostredníctvom svojho splnomocnenca z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že Občiansky súdny poriadok pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádza zo zásady zodpovednosti za výsledok. Aplikácia ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku musí mať výnimočný charakter. Žalovaný mal v predmetnej veci plný úspech a patrila mu náhrada trov konania proti neúspešnej žalobkyni. Súd prvej inštancie v jednej časti odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatuje, že žalovaný nebol povinný upustiť od dražby a žalobkyňa nemala právo žalovať ho o splnenie takejto povinnosti a súčasne na inom mieste odôvodnenia rozhodnutia konštatuje, že žalovaný ako dražobník mal pri konaní s odbornou starostlivosťou odoprieť vykonať dražbu vzhľadom na sponchybnosť záložnej zmluvy žalobkyňou. Takéto odôvodnenie považuje žalobca za vzájomne si protirečiacie a preto nemôže obstáť. Právny záver súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa rozhodnutia o trovách konania, v zmysle ktorého mal žalovaný ako dražobník upustiť od dražby, je v zjavnom rozpore s názorom súdu prvej inštancie ohľadne rozhodnutia vo veci samej. Pri otázke posúdenia dôvodov hodných osobitného zreteľa treba vziať do úvahy aj skutočnosť, že žalobkyňa bola v konaní od samotného počiatku zastúpená advokátom, teda bola jej poskytnutá náležitá odborná pomoc prostredníctvom advokáta. Nemôže obstáť tvrdenie súdu prvej inštancie, že by odporovalo zásadám slušnosti, ak by žalobkyňa mala znášať náklady svojich pokusov o obranu, keďže jej obrana bola zjavne vecne neopodstatnená a išlo od samotného počiatku o zjavne bezúspešné uplatňovanie práva. Žalovaný navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zmenil tak, žalovanému prizná náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie vo výške 100 % alebo alternatívne, aby rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

6. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne nevyjadrila.

7. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ktorým bol zrušený doterajší zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, pričom podľa ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 s použitím § 470 ods. 2 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti náhrady trov konania v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre zmenu rozsudku súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trov konania (§ 388 CSP).

9. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala uloženia povinnosti žalovanému upustiť od výkonu záložného práva na základe Úverovej zmluvy č. 04/12 a Zmluvy o záložnom práve č. 04/12 zo dňa 6.3.2015 formou dražby. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému žalobu vo veci samej zamietol (výrok I.) a žalovanému náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Vzhľadom na to, že žalobkyňa proti preskúmanému rozsudku odvolanie vo výroku o zamietnutí žaloby vo veci samej (výrok I.) nepodala, v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému (výrok II.) a úlohou odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žalovanému.

10. Súd prvej inštancie žalobu vo veci samej zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie majiteľa predmetu dražby voči dražobníkovi domáhať sa upustenia od dražby, že žalobkyni takéto právo zo zákona nepatrí a žiaden z dôvodov taxatívne vymedzených v § 19 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z. z. nebol v konaní preukázaný, že neúspech predbežného opatrenia žalobkyne v konaní sp. zn. 6C/285/2015 nie je možné obchádzať žalobou. Súd prvej inštancie plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď dospel k záveru, že proti takémuto priznaniu hovoria dôvody hodné osobitného zreteľa. Za dôvody hodné osobitného zreteľa považoval zistenie, že žalovaný ako dražobník bol v čase uzatvárania úverovej zmluvy a záložnej zmluvy personálne prepojený s navrhovateľom dražby spoločnosťou Prima Credit, s.r.o., že žalovaný ako dražobník už v čase, kedy začal organizovať dražbu vedel, že je sporná platnosť záložnej zmluvy, a preto mohol a mal pri konaní s odbornou starostlivosťou odoprieť vykonať dražbu a podľa názoru súdu prvej inštancie by odporovalo zásadám slušnosti, ak by žalovaná (? správne žalobkyňa) mala následne znášať náklady svojich vo výsledku neúspešných pokusov o obranu proti tomuto výkonu vzniknutých tými, ktorí sa o vzniknutú situáciu sami pričínili.

11. Žalovaný v odvolaní namietal, že právny záver súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa rozhodnutia o náhrade trov konania, v zmysle ktorého mal žalovaný ako dražobník upustiť od dražby, je v zjavnom rozpore s názorom súdu prvej inštancie ohľadne rozhodnutia vo veci samej, kde sa konštatuje, že žalovaný nebol povinný upustiť od dražby a žalobkyňa nemala právo žalovať ho o splnenie takejto povinnosti a preto mu patrí náhrada trov konania proti neúspešnej žalovanej.

12. V zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (aktuálne podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci).

13. V zmysle § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť (aktuálne podľa § 257 Civilného sporového poriadku výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

14. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany sporu stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojim nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Rozhodovanie o náhrade trov konania, v ktorom sa premieňa zásada zodpovednosti za výsledok občianskoprávneho (sporového) konania, bolo upravené v ustanovení § 142 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (akt. § 255 Civilného sporového poriadku). Základným merítkom pre nárok na náhradu trov je miera úspechu vo veci a tento treba chápať v závislosti od výsledku súdneho sporu v zmysle procesného výsledku. Procesný úspech v plnom rozsahu strany sporu znamená stav, pri ktorom súd v plnom rozsahu vyhovie jej žalobe vo veci a vydá rozsudok v súlade s navrhovaným petitom. Pokiaľ teda účastník konania / strana sporu má plný úspech vo veci, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, akt. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku). V prípade, že účastník konania / strana sporu mali úspech len čiastočný, náhrada trov konania bude pomerne rozdelená alebo v prípade, že úspech a neúspech sú vyvážené, vysloví súd, že žiadny z účastníkov / zo strán nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, akt. § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

15. Odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie predstavovalo ustanovenie § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, podľa ktorého ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (akt. § 257 Civilného sporového poriadku). Je potrebné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej praxe aplikácia tohto ustanovenia prichádzala do úvahy v prípadoch, keď sú splnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania úspešnej strane, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania úspešnému účastníkovi / strane celkom alebo sčasti neprizná. Zo slovného znenia uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že ide o ustanovenie výnimočné, ktoré má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Uvedené ustanovenie preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi / strane, ale vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa treba prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomeroch všetkých účastníkov / strán a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka / strany. Významnými z hľadiska aplikácie uvedeného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov / strán v priebehu konania a pod.. Nepriznať hoci len čiastočne náhradu trov konania úspešnému účastníkovi / strane možno len za predpokladu, že v konkrétnej veci možno od takéhoto úspešného účastníka / strany spravodlivo požadovať, aby (hoci len čiastočne) si sám hradil jemu vzniknuté trovy konania a to práve z konkrétne uvedených a existujúcich dôvodov hodných osobitného zreteľa. Je preto potrebné, aby skutkové okolnosti, v ktorých sa vidí naplnenie dôvodu hodného osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, boli preukázané, a to zo všetkých aspektov, ktoré sú podľa ustálenej praxe všeobecných súdov relevantné.

16. Pokiaľ ide o dôvody spočívajúce v okolnostiach danej veci, ktoré súd prvej inštancie považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa, odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie v tomto smere nestotožňuje. Skutočnosť, že žalovaný ako dražobník začal realizovať výkon záložného práva zriadeného žalobkyňou v prospech spoločnosti Prima Credit, s.r.o., (navrhovateľ dražby), hoci mal vedomosť o spornosti platnosti záložnej zmluvy, s ktorým obsahom záložného práva a právnymi

dôsledkami jeho výkonu žalobkyňa nesúhlasila, čo viedlo až k predmetnému súdному sporu, nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase konania pred súdom prvej inštancie. Ani skutočnosť, že žalovaný ako dražobník a spoločnosť Prima Credit, s.r.o. ako navrhovateľ dražby sú personálne prepojení, ktorá mala podľa názoru súdu prvej inštancie tiež viesť žalovaného k odopretiu vykonať dražbu, nemožno bez ďalšieho považovať za takú, ktorá by pri rozhodovaní o náhrade trov konania odôvodňovala výnimočné použitie ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný sťažoval akýmkoľvek spôsobom podstatne dôkaznú situáciu v konaní, resp. priebeh konania. Žalovaný realizoval v konaní procesné práva priznané mu Občianskym súdnym poriadkom účinným v čase konania pred súdom prvej inštancie na účely ochrany jeho práv a oprávnených záujmov (napr. robiť prednesy, navrhovať dôkazy, podávať opravné prostriedky a pod.). Rovnako niet pochybností o práve žalobkyne domáhať sa ochrany svojich práv cestou súdu, avšak niet rozumného dôvodu, aby náklady s tým spojené platil žalovaný, a to zvlášť za situácie v súdenom spore, kedy žalobkyňa bola neúspešná z dôvodu nesprávne zvolenej žaloby (zamietnutej predovšetkým pre nedostatok aktívnej legitímácie), hoci bola odborne právne zastúpená advokátkou. Žalobkyňa iniciujúca spor by si mala byť vedomá, že jej nárok nemusí byť úspešný a môže dôjsť k zamietnutiu žaloby, keďže v súdnych konaniach sa žalobcovia spravidla domáhajú nároku, o ktorom majú za to, že je oprávnený, pričom môže dôjsť aj k zamietnutiu žaloby, hoci sú presvedčení, že podali opodstatnenú žalobu. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa náhrady trov konania založeného na názore, že žalovaný postupujúci s odbornou starostlivosťou mal odoprieť dražbu vykonať, je navyše v príkrom rozpore s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti týkajúcej sa veci samej konštatujúceho neexistenciu práva žalobkyne domáhať sa od žalovaného upustenia od dražby.

17. Pokiaľ súd prvej inštancie mal za preukázané, že v konaní sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa umožňujúce nepriznanie náhrady trov konania žalovanému v zmysle ustanovenia § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, odvolací súd jeho rozhodnutie považuje za vecne nesprávne, založené na nesprávnom právnom názore. Súdom prvej inštancie v tomto smere predkladané dôvody posudzované vo svetle zhora nastolených aspektov nemajú charakter dôvodov hodných osobitného zreteľa, keď s ohľadom na okolnosti daného prípadu, ako i charakter konania, tieto nemožno považovať za osobitne výnimočné. Odvolacie námietky žalovaného sú tak opodstatnené.

18. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd v súlade s ustanovením § 388 Civilného sporového poriadku rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti náhrady trov konania zmenil, keďže nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie a rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalovanému ako úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v plnom rozsahu.

19. V odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný a preto jemu zásadne v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 Civilného sporového poriadku vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

20. O výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne postupom podľa ustanovenia § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto uznesenia.

21. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).
V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).